

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT ซึ่งสามารถนำเสนอผลสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT
4. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT แตกต่างกัน

4. ความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีเทพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 14 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 328 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีเทพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 โรงเรียน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีจับสลาก ชั้นที่ 1 จับสลากเลือกโรงเรียนมา 2 โรงเรียน ชั้นที่ 2 จับสลากเลือกกลุ่มทดลอง จำนวน 2 กลุ่ม และชั้นที่ 3 จับสลากเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 วิธี ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเกาะแก้ว จำนวน 17 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านปิงนาจาน จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD และกิจกรรม TGT เรื่อง เติบโตตามวัย จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 8 ชั่วโมง

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเติบโตตามวัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.807

3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่องเติบโตตามวัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.903

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยการแนะนำตัว แนะนำการเรียน และร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อละลายพฤติกรรมก่อนการทดลอง เป็นเวลา 2 วัน

2. ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

3. ศึกษาข้อมูลผลการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อนำมาใช้ในการแบ่งกลุ่มผู้เรียน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD และกิจกรรม TGT

4. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม

5. ดำเนินการทดลอง โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาเท่ากัน และผู้สอนคนเดียวกัน โดยผู้วิจัยทำการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD กับกลุ่มทดลองที่ 1 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเกาะแก้ว จำนวน 4 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง และใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT กับกลุ่มทดลองที่ 2 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบึงนาจาน จำนวน 4 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

6. หลังจากที่ได้ดำเนินการสอนจบตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

7. วัดความพึงพอใจต่อการเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามชุดเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม

8. นำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย ที่ได้มาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ใช้สถิติทดสอบที (t-test dependent)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ใช้สถิติทดสอบที (t-test dependent)

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับก่อนเรียน และหลังเรียนกับหลังเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD กับ กิจกรรม TGT ใช้สถิติทดสอบที (t-test independent)

4. การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และใช้สถิติทดสอบที (t-test independent)

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการศึกษาวิจัยตามลำดับขั้นตอนที่กล่าวมาแล้ว สามารถสรุปผลของการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT ไม่แตกต่างกัน

4. ความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะว่า วิธีเรียนแบบร่วมมือกิจกรรม STAD เป็นการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมหรือกลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักเรียนในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันทางด้านการเรียนเพื่อให้ทุกคนเข้าใจบทเรียน โดยการอภิปราย

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีการทดสอบย่อย มีการเสริมแรงด้วยการชมเชยและให้รางวัล ทำให้บรรยากาศทางการเรียนดีขึ้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544, หน้า 3) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่มีการ จัดกลุ่มการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบ ร่วมมือไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่างมี โครงสร้างชัดเจน สมาชิกในแต่ละคนในกลุ่มจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้ และสมาชิกทุก คนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ เพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกใน กลุ่ม แต่ละคนจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม คนเก่งจะช่วยเหลือคนที่ อ่อนกว่า ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2546, หน้า 51-67) สลาวิน (Slavin, 1980, pp.315-341) ได้กล่าวถึงข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือไว้ว่า ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียน จากระบบการให้คะแนนและรางวัล สุนันทา พรหมบุญ (2540, หน้า 28-29) ได้กล่าวว่า การ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ได้ฝึกทักษะการเป็นผู้นำและผู้ตาม ฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งการช่วยเหลือกันในกลุ่ม เพื่อนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดี จึงช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ย ของนักเรียนทั้งชั้นสูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพรินทร์ ยัมศิริ (2548, หน้า 78-79) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย การเรียนตามรูปแบบ STAD ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียน ที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยการเรียนตามรูปแบบ STAD มีคะแนนเฉลี่ย หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัฒนา โคตรสมบัติ (2549, หน้า 75-77) ได้ศึกษาการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ในสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า การใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ STAD ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสาระการเรียนรู้สุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงขึ้น แคทลียา ใจมูล (2550, หน้า 51-52) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 24.90 คิดเป็นร้อยละ 83.00 เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่เรียน โดยใช้เทคนิค STAD เรื่องอัตราส่วนและร้อยละโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และ สลาวิน (Slavin, 1978, p.40) ได้รวบรวมผลงานวิจัยที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการ เรียนแบบร่วมมือ (STAD) กับวิธีปกติไว้ดังต่อไปนี้ การวิจัยทางด้านภาษากับนักเรียนระดับ 7 จำนวน 62 คน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทดลองสูง กว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อ ค.ศ.1980 สลาวินได้ทำการวิจัย

ด้านภาษากับนักเรียนระดับ 4 จำนวน 424 คน เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะว่า วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้รวมกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือความสามารถสูง ปานกลาง และอ่อน มารวมกลุ่มกัน มีการกำหนดเป้าหมายของกลุ่มร่วมกัน และช่วยเหลือกันทางการเรียนรู้เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ มีการแข่งขันเกมทางวิชาการ และมีการเสริมแรงด้วยการชมเชยและให้รางวัล ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากผู้เรียนได้ร่วมกันเรียนและร่วมกันเล่นเกมการแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการ จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนและการที่ผู้เรียนเก่งช่วยอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟัง จะช่วยให้ตนเองเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนนักเรียนที่เรียนไม่เก่งหรือเรียนช้าจะรู้สึกอบอุ่นไม่โดดเดี่ยว รู้สึกเป็นกันเองและกล้าซักถามปัญหาที่ไม่เข้าใจกับเพื่อน จนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สลาวิน (Slavin, 1995, pp.84-93) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม เป็นวิธีเรียนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีการจัดนักเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 4 คน ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน คือ เด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน ในสัดส่วน 1:2:1 สมาชิกภายในกลุ่มจะร่วมมือกันทำงานและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อช่วยเหลือสนับสนุน กระตุ้นและส่งเสริมการทำงานเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ นักเรียนได้อภิปรายซักถามซึ่งกันและกัน เพื่อให้เข้าใจบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีทุกคน ต่อจากนั้นจะมีกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหา เพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม โดยจัดให้มีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันตอบปัญหาแต่ละครั้ง นักเรียนจะกลับมาสู่กลุ่มเดิมของตน แล้วนำคะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนสะสมได้จากการตอบปัญหามารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม กลุ่มใดทำคะแนนได้สูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะได้รับรางวัล อรรถพรพรสิมา (2540, หน้า 43-44) กล่าวว่าวิธีเรียนประเภทกลุ่มแข่งขัน (TGT) เป็นเทคนิคที่ดีของการเรียนแบบร่วมมือ ในการช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอนด้วยการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน จึงก่อให้เกิดผลดีหลายประการ ดังนี้ 1) กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและตั้งใจเรียนอย่างต่อเนื่อง 2) ส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคล 3) สร้างเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี 4) กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และตระหนักถึงคุณค่าของตน 5) ส่งเสริมการเรียนรู้และทำให้ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงขึ้น 6) พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 7) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการแก้ปัญหาและความรับผิดชอบ 8) ลดปัญหาวินัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสรร กนกพรพรรณ (2547, หน้า 75-77) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ด้านพุทธิพิสัย คิดเป็นร้อยละ 91.66 ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย คิดเป็นร้อยละ 100 และด้านความพึงพอใจ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด มณี บุญญาดิษฐ์ (2548, หน้า 90) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก เนตรนรินทร์ พิมละมาศ (2549, หน้า 127-128) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการแก้โจทย์ปัญหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิคทีมเกมแข่งขัน TGT ร่วมกับเทคนิค KWDL ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิคทีมเกมแข่งขัน TGT ร่วมกับเทคนิค KWDL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิคทีมเกมแข่งขัน TGT ร่วมกับเทคนิค KWDL ที่สังเกตโดยครู ในภาพรวมมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิคทีมเกมแข่งขัน TGT ร่วมกับเทคนิค KWDL โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก วีระชัย เจริญวัฒน์ตระกูล (2550, หน้า 65-67) ได้ศึกษาผลการใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เน้นกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เน้นกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีทักษะกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยร้อยละ 78.72 อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก และจอห์นสัน, และจอห์นสัน (Johnson, & Johnson, 1994, p.606) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนเกรด 2 จำนวน 75 คน ซึ่งแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนดี เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ทั้งสองเพศอย่างละเท่าๆ กัน กลุ่มแรกให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคล กลุ่มที่สองให้ทำงานโดยมีการอภิปรายกับเพื่อนในกลุ่มย่อยของการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งมีการกำหนดโครงสร้างของการอภิปรายเอาไว้อย่างแน่ชัด ปรากฏว่านักเรียนที่มีการอภิปรายกันทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนเป็นรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ซึ่งจัดขึ้นภายหลังที่เรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ในการทดลองเสร็จสิ้นไปแล้ว 18 วัน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่มีการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าที่มีการเรียนเป็นรายบุคคล

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT เป็นกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเช่นเดียวกัน คือมีการจัดทีมหรือกลุ่มของผู้เรียนที่จะทำงานร่วมกัน ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงปานกลาง และต่ำ และมีจำนวนหญิงชายเท่าๆ กัน ผู้เรียนในกลุ่มจะต้องมีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ก่อให้เกิดทักษะในการทำงานร่วมกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ความช่วยเหลือและกำลังใจกัน รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองกิจกรรมนี้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นเสนอบทเรียน 3) ขั้นศึกษากลุ่มย่อย 4) ขั้นฝึกทักษะ 5) ขั้นสรุปบทเรียนและตัดสินผลงานกลุ่ม โดยทั้งสองกิจกรรมนี้มีการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกันในขั้นตอนที่ 4 นั่นคือขั้นการฝึกทักษะ โดยกิจกรรม STAD ใช้แบบทดสอบย่อย ส่วนกิจกรรม TGT ใช้การแข่งขันเกมทางวิชาการ ทิศนา แหมมณี (2552, หน้า 265) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของของจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ อันประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน 2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ 3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน 4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน และ 5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ หากผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งแล้วยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสดำเนินฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก ไสว พักขาว (2544, หน้า 133-134) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบ

ร่วมมือมีองค์ประกอบดังนี้ 1) ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทางบวก 2) มีการปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน 3) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล 4) การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย 5) กระบวนการกลุ่ม กระบวนการศึกษาธิการ (2542, หน้า 39) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม การมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม เป้าหมายของกลุ่ม โอกาสในการประสบความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน และการแข่งขันเป็นทีม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข พยายามพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลดีขึ้น สุนันทา พรหมบุญ (2540, หน้า 28-29) กล่าวถึงข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง 2) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี 3) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยลดปัญหาทางวินัยในชั้นเรียน 4) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้น สอดคล้องกับ อารี สันทนต์ (2542, หน้า 303) กล่าวถึงคุณค่าของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2) ทำให้นักเรียนมียุทธวิธีทางการเรียนที่ดีขึ้น 3) ทำให้นักเรียนมีความทรงจำที่ดีขึ้น 4) ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจภายในมากขึ้น 5) ทำให้นักเรียนมีทักษะทางสังคมเพิ่มมากขึ้นและทำให้นักเรียนชอบเรียนวิชาต่างๆ มากขึ้น 6) ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครู 7) ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันมากขึ้น และ 8) ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุหลาบ บุญบุรี (2545, หน้า 67) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสืบพันธุ์และการควบคุมจำนวนประชากรมนุษย์ วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการใช้ชุดการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม กับเทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยชุดการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม กับกลุ่มที่เรียนด้วยชุดการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เสาวภาคย์ เศรษฐศักดิ์ศิริ (2549, หน้า 101-102) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) และเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) และเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) และเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ในภาพรวมพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มในระดับ

ปานกลาง พรชัย คำสิงห์นอก (2550, หน้า 121-122) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การคำนวณเกี่ยวกับปริมาณสารในปฏิกิริยาเคมี กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค TGT และเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค TGT และเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และอาร์มสตรอง (Armstrong, 2003, p.405-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มนักเรียน โดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นทีม (STAD) ได้ทำการศึกษาค้นคว้ากับนักเรียน 47 คน ที่เรียนอยู่ในเกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิม โดยใช้ตำราเรียน การอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียน กับการสอนแบบกลุ่มร่วมมือจัดกลุ่มโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนทั้งสองแบบนี้มีการวัดและประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอน 2 วิธีดังกล่าวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสะดวกต่อการเรียนรู้สังคมศึกษาไม่แตกต่างกัน และตามข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสอบถามจากครูและนักเรียน พบว่าการเรียนแบบร่วมมือช่วยนักเรียนเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนมาก ควรนำไปใช้ในการสอนให้เหมาะสมในการจัดตารางเรียนแบบเน้นบล็อกเวลา

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง เติบโตตามวัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างกิจกรรม STAD กับกิจกรรม TGT ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะว่า บรรยากาศในการเรียนของทั้งสองกิจกรรมนี้มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยกันรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ก่อให้เกิดทักษะการทำงานกลุ่มและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สอดคล้องกับ จอห์นสัน, และจอห์นสัน (Johnson, & Johnson, 1994, p.59) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน สนใจในการทำงานของตนเองเท่าๆ กับการทำงานของกลุ่ม ส่วนการทำงานแบบกลุ่มเดิม สมาชิกจะมีความรับผิดชอบต่ำ 2) สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย มีการให้คำแนะนำ คำชมเชยแก่กันเพื่อให้ได้งาน ส่วนการทำงานกลุ่มแบบเดิมนั้น สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบงานของตนเอง และบางครั้งก็ใส่ชื่อของตนเองโดยไม่ทำงาน 3) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น สมาชิกกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกันแต่ในการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเดิม สมาชิกมีความสามารถใกล้เคียงกัน 4) มีการแลกเปลี่ยนบทบาทของผู้นำกลุ่มในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในขณะที่การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเดิม ผู้นำกลุ่มหรือหัวหน้าจะได้รับการคัดเลือกจากสมาชิก 5) สมาชิกกลุ่มในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะพึ่งพากัน ช่วยเหลือสนับสนุน ให้กำลังใจ ช่วยกันกับรับผิดชอบในการทำงาน และได้รับการสอนทักษะทางสังคม ส่วนการทำงานในกลุ่มแบบเดิม สมาชิกแบ่งงานกันรับผิดชอบเฉพาะงานของตนเองเท่านั้น

6) จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือคือการให้สมาชิกทุกคนใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่มและรักษาสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในการทำงาน ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเดิมจุดมุ่งหมายอยู่ที่การทำงานให้สำเร็จเท่านั้น 7) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะได้รับการสอนทักษะทางสังคมขณะที่ทำงานกลุ่ม แต่นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเดิมทักษะเหล่านี้จะถูกกลืนและ 8) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือครูจะเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือสังเกตการณ์ทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ส่วนการเรียนแบบเดิมครูให้สมาชิกทำงานกันเอง ดัน (Dunn, 1972, p.154) ได้กล่าวว่าการสร้างกลุ่มเล็กๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนจะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดมีความรู้สึกโดดเดี่ยวหรืออยู่คนเดียว การทำงานร่วมกันต่างฝ่ายต่างรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน และช่วยกันรับผิดชอบในด้านการเรียนด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้การเรียนโดยการทำงานเป็นกลุ่ม ยังทำให้รู้สึกสนุกสนานและสร้างความสามัคคีขึ้นในกลุ่ม ต่างวางใจว่าแต่ละคนจะช่วยกันส่งเสริมให้กลุ่มมีความก้าวหน้าขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับยัง (Young, 1972, p.634) ที่อธิบายถึงข้อได้เปรียบของการเรียนโดยการให้ทำงานเป็นกลุ่มว่า 1) ครูมีโอกาสนำพลังกลุ่มของนักเรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ทำให้ครูมีเวลามากขึ้นในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคน เพราะนักเรียนจะเป็นผู้อธิบายถึงกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่มตนเอง ในขณะที่ครูอธิบายปัญหาที่นักเรียนกลุ่มอื่นสงสัยและแก้ปัญหาไม่ได้ 2) การทำงานของครูมีความคล่องตัวมากขึ้น เพราะเมื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนแล้วแทนที่ครูจะต้องตอบปัญหานักเรียน 25-40 คนทั้งชั้น ก็จะกลายเป็นว่าครูตอบปัญหาของกลุ่มเพียง 4-5 กลุ่มเท่านั้น ปัญหาที่จะต้องมาถึงครูหรือที่ครูอธิบายให้ฟังก็มักจะเป็นปัญหาที่กลุ่มช่วยกันตอบแล้วตอบไม่ได้เท่านั้น 3) บรรยากาศในการเรียนจะมีความเป็นกันเองมากขึ้น ทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจและไม่เคร่งเครียดเมื่อทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม 4) ช่วยแก้นิสัยที่ไม่กล้าแสดงออกของนักเรียนบางคน เพราะการทำงานร่วมกันจะทำให้ทุกคนรู้สึกว่าคุณค่าตนมีความสำคัญต่อกลุ่มเท่าๆ กัน ความเชื่อมั่นในตนเองก็จะถูกกระตุ้นให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ความเชื่อมั่นในตนเองนี้จะเริ่มขึ้นภายในกลุ่มก่อน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่จะเกิดความประหม่อน้อยหรือไม่มีเลย เมื่อเสนอปัญหาที่ข้องใจของเขาต่อกลุ่ม แต่จะประหม่อมมากถ้าเสนอข้อข้องใจต่อนักเรียนทั้งชั้น 5) การเรียนเป็นกลุ่มจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน 6) การเรียนเป็นกลุ่มจะเสริมสร้างความสามัคคี การรู้จักรับผิดชอบหน้าที่ของตนต่อกลุ่ม 7) ฝึกให้นักเรียนเป็นผู้ที่กว้างขวางในการค้นหาความรู้จากแหล่งต่างๆ และ 8) ฝึกให้นักเรียนรู้จักการเสนอแนะ และการซักถามตลอดจนส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่กันนักเรียนด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสรรค์ กนกพรพรรณ (2547, หน้า 75-77) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด เสาวภาคย์ เศรษฐศักดิ์ (2549, หน้า 101-102) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ที่สอน

ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) และเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือกันในภาพรวมพบว่านักเรียนเห็นด้วยมาก ทศนียา กองภา (2550, หน้า 76-77) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (cooperative learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก พรชัย คำสิงห์นอก (2550, หน้า 121-122) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การคำนวณเกี่ยวกับปริมาณสารในปฏิกิริยาเคมี กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค TGT และเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค TGT และเทคนิค STAD มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยรวมและรายด้าน 2 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านคุณค่าต่อการเรียน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาอยู่ในระดับปานกลาง อนงค์ บัวทองเลิศ (2550, หน้า 110) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง หน้าที่และมารยาทชาวพุทธ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD และ TGT ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD และ TGT ในด้านบรรยากาศ นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก เพราะทำให้บรรยากาศในการเรียนอบอุ่น นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น ส่วนด้านประโยชน์นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก เพราะทำให้เข้าใจการเรียนอย่างลึกซึ้งและกล้าแสดงออก และสุวรรณรัตน์ เผยศิริ (2552, หน้า 70-71) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ครูควรศึกษาเทคนิค วิธีการและขั้นตอนให้ละเอียดจนเกิดความชำนาญ เพื่อนำมาวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากการพูด บอก ออกคำสั่ง มาเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้คิด อภิปราย ค้นหาคำตอบ จนเกิดความคิดรวบยอด และพยายามสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ในเรื่องที่เรียน

1.2 ในการจัดกลุ่มผู้เรียนสำหรับการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้งกิจกรรม STAD และกิจกรรม TGT ควรจัดให้แต่ละทีมหรือแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่ละทิ้งความสามารถและ

เพศอยู่ด้วยกัน โดยเมื่อหาค่าเฉลี่ยความสามารถของแต่ละกลุ่มแล้วควรจะมีคะแนนใกล้เคียงกันมากที่สุด

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่ครูไม่ควรละเลยนักเรียนที่เรียนอ่อน เพราะคะแนนยังอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ควรมีการใช้เทคนิครูปแบบอื่นหรือสื่อการสอนอื่นมาใช้ร่วมกับการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนกลุ่มนี้ต่อไป

1.4 ในการจัดกิจกรรมครูควรคอยเป็นผู้ดูแล แนะนำ และให้ความช่วยเหลือนักเรียน และควรจัดกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้มีส่วนร่วม เมื่อสังเกตเห็นว่ามีนักเรียนบางคนไม่คอยให้ความร่วมมือกับกลุ่ม ต้องรีบหาสาเหตุและแก้ไขเป็นรายบุคคล

1.5 ควรใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 1 ภาคเรียน เพื่อให้เห็นผลที่ชัดเจน

1.6 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD และกิจกรรม TGT ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยแนะนำให้ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TGT เนื่องจากเมื่อพิจารณาผลการเรียนโดยเฉลี่ยหลังเรียนแล้วพบว่าสูงกว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม STAD

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีสอนรูปแบบอื่นๆ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อให้เกิดความหลากหลายมากขึ้น

2.2 ควรมีการนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือหลายรูปแบบมาผสมผสานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น นำกิจกรรม Jigsaw ผสมกับกิจกรรม STAD หรือกิจกรรม TAI ผสมกับกิจกรรม TGT เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาผลที่เกิดจากการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับตัวแปรอื่น เช่น เจตคติต่อตนเอง พฤติกรรมของนักเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับกลุ่มเพื่อน เป็นต้น